

Sygn. akt V **GC 2409/19**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 grudnia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu V Wydział Gospodarczy w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Ryszard Kołodziejski
Protokolant:	st.sekr.sądowy Monika Witkowska

po rozpoznaniu w dniu 23 grudnia 2019 r. w Toruniu

na rozprawie

sprawy z powództwa J. K. (1)

przeciwko (...) Spółce z o.o. w T.

o zapłatę

I zasądza od pozwanego (...) Spółki z o.o. w T. na rzecz powoda J. K. (1) kwotę 64.913,25 zł (sześćdziesiąt cztery tysiące dziewięćset trzynaście złotych dwadzieścia pięć groszy) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwot:

- 6.826,50 zł (sześć tysięcy osiemset dwadzieścia sześć złotych pięćdziesiąt groszy) od dnia 15 lutego 2017 r. do dnia zapłaty,

- 6.826,50 zł (sześć tysięcy osiemset dwadzieścia sześć złotych pięćdziesiąt groszy) od dnia 28 marca 2017 r. do dnia zapłaty,

- 15.375 zł (piętnaście tysięcy trzysta siedemdziesiąt pięć złotych) od dnia 27 kwietnia 2017r. do dnia zapłaty,

- 9.993,75 zł (dziewięć tysięcy dziewięćset dziewięćdziesiąt trzy złote siedemdziesiąt pięć groszy) od dnia 6 czerwca 2017 r. do dnia zapłaty,

- 10.824 zł (dziesięć tysięcy osiemset dwadzieścia cztery złote) od dnia 12 lipca 2017 r. do dnia zapłaty,

- 15.067,50 zł (piętnaście tysięcy sześćdziesiąt siedem złotych pięćdziesiąt groszy) od dnia 10 sierpnia 2017 r. do dnia zapłaty,

II zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 8663 zł (osiem tysięcy sześćset sześćdziesiąt trzy złote) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt: V GC 2409/19

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 23 grudnia 2019 roku

Powód J. K. (1) żądał od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w T. zapłaty kwoty 64.913,25 zł wraz z odsetkami ustawowymi od wskazanych w pozwie kwot i dat. Powód wskazał, że wykonał na rzecz pozwanego usługi transportowe i usługi spycharką, ale nie otrzymał wynagrodzenia.

Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym w Toruniu wydał nakaz zapłaty uwzględniający powództwo w całości.

Pozwany wniósł skuteczny sprzeciw od nakazu zapłaty i zażądał oddalenia powództwa w całości. Wskazał, że powód nie wykazał swojego roszczenia, a faktury nie stanowią dostatecznego dowodu treści umowy.

Sąd ustalił co następuje:

Powód prowadzi działalność gospodarczą w zakresie transportu drogowego towarów. Pozwany prowadzi działalność gospodarczą w zakresie m.in. wydobywania żwiru i piasku.

(dowód: wydruk z (...), k. 9; odpis z rejestru przedsiębiorców KRS, k. 10-11v)

W okresie od grudnia 2016 r. do lipca 2017 r. powód wynajmował pozwanemu spycharkę. Czynsz wynosił 50 zł netto za godzinę pracy maszyny. Pojazd obsługiwał pracownik pozwanego – J. K. (2). Z tego tytułu powód wystawił na rzecz pozwanego następujące faktury VAT:

1. nr (...) z dnia 31 stycznia 2017 r. na kwotę 6.826,50 zł brutto płatną do dnia 14 lutego 2017 r. – za 101 godzin pracy spycharki (faktura obejmowała również usługę transportową);
2. nr FA/23/03/2017 z dnia 13 marca 2017 r. na kwotę 6.826,50 zł brutto płatną do dnia 27 marca 2017 r. – za 111 godzin pracy spycharki;
3. nr FA/14/04/2017 z dnia 12 kwietnia 2017 r. na kwotę 15.375 zł brutto płatną do dnia 26 kwietnia 2017 r. – za 250 godzin pracy spycharki;
4. nr FA/24/05/2017 z dnia 22 maja 2017 r. na kwotę 9.993,75 zł brutto płatną do dnia 5 czerwca 2017 r. – za 162,5 godzin pracy spycharki;
5. nr FA/25/06/2017 z dnia 27 czerwca 2017 r. na kwotę 10.824 zł brutto płatną do dnia 11 lipca 2017 r. – za 176 godzin pracy spycharki;
6. nr FA/25/07/2017 z dnia 26 lipca 2017 r. na kwotę 15.067,50 zł brutto płatną do dnia 9 sierpnia 2017 r. – za 245 godzin pracy spycharki;

(dowód: faktury VAT, k. 12-17; raportyienne, k. 67-72, 74-79, 81-94, 96-104, 106-114, 117-130; zeznania powoda J. K. (1) złożone na rozprawie w dniu 25 listopada 2019 r., od 00:06:03 do 00:19:16 nagrania; zeznania świadka J. K. (2) złożone na rozprawie w dniu 23 grudnia 2019 r., od 00:04:44 do 00:17:46 nagrania)

Pozwany, mimo pisemnego wezwania do zapłaty nie zapłacił powodowi wynagrodzenia.

(dowód: przedsądowe wezwanie do zapłaty z odpisem książki nadawczej, k. 18-19; wydruk śledzenia przesyłek, k. 133-134)

Sąd zważył co następuje:

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o przedłożone przez stronę powodową dokumenty oraz zeznania świadka J. K. (2) i powoda J. K. (1).

Sąd, na podstawie art. 229 k.p.c. a contrario, oddalił wniosek powoda o zobowiązanie pozwanego do przedłożenia dokumentów księgowych i podatkowych oraz o zwrócenie się o informacje do administracji skarbowej. Dowody te nie miały istotnego znaczenia, bowiem zebrany materiał dowodowy okazał się wystarczający dla rozstrzygnięcia.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie był przedmiotem sporu. Pozwany twierdził, że powód nie wykazał roszczenia zarówno co do zasady jak i co do wysokości. Podnosił, że faktury nie mogą stanowić dowodu.

Przechodząc do merytorycznej oceny powództwa, Sąd uznał, iż jest ono w pełni uzasadnione. Należy stwierdzić, że strony były związane umową najmu. Powód co prawda wywodził swoje roszczenie z umowy o świadczenie usług, jednak z zeznań powoda i świadka wynikało *explicite*, że strony nawiązały stosunek najmu. Świadczenie powoda polegało bowiem jedynie na oddaniu pozwanemu spycharki do używania. Prace z użyciem tej maszyny wykonywane były przez osobę zatrudnioną przez pozwanego. Sąd nie był związany podstawą prawną żądania, lecz ustalonym stanem faktycznym, w myśl zasady *da mihi factum dabo tibi ius*. Stosownie zaś do treści art. 659 § 1 k.c. przez umowę najmu wynajmujący zobowiązuje się oddać najemcy rzecz do używania przez czas oznaczony lub nieoznaczony, a najemca zobowiązuje się płacić wynajmującemu umówiony czynsz.

Odnosząc się do argumentu strony pozwanej, jakoby faktura nie mogła stanowić dowodu zawarcia umowy, wskazać należy, że zgodnie z zapatrywaniami judykatury, faktura jest powszechnie uznawana za jeden z dowodów, w oparciu o który sąd może samodzielnie lub z uwzględnieniem innych dowodów ustalić treść stosunku prawnego łączącego strony, a w konsekwencji mający znaczenie dla ustalenia istnienia i rozmiaru wierzytelności wynikającej z tego stosunku prawnego (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 marca 2015 r., sygn. akt V CSK 312/14, LEX nr 1712826). W niniejszej sprawie dowód z faktur wsparty został dowodami w postaci raportów dziennych zawierających szczegółowe rozliczenie godzin pracy maszyny. Wypada zwrócić uwagę, że dokumenty te zostały sporządzone przez pracownika pozwanego – J. K. (2), który obsługiwał spycharkę. Osoba ta zeznawała również w niniejszej sprawie jako świadek i potwierdziła fakt używania przez pozwanego pojazdu najętego od powoda w okresie objętym dokumentami rozliczeniowymi. Również zeznania powoda nie pozostawiały wątpliwości, że strony zawarły umowę najmu, a powód spełnił swoje świadczenie. Na podstawie faktur ustalono, że strony umówiły się co do czynszu wynoszącego 50 zł netto za każdą godzinę pracy spycharki. Na marginesie wskazać należy, że pozwany nie wykazał, by na etapie przedsądowym kwestionował otrzymywane faktury lub żądanie zawarte w wezwaniu do zapłaty.

Zdaniem Sądu, powód w sposób dostateczny udowodnił istnienie i wysokość swojego roszczenia z tytułu umowy najmu. Pozwany miał prawo do składania wniosków dowodowych, jednak w ogóle z tego nie skorzystał, ograniczając się do podnoszenia zarzutów. Pozwany ponosił ryzyko niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia wobec braku dowodów na poparcie swojego stanowiska. Zgodnie z zasadą rozkładu ciężaru dowodu, w obliczu wykazania przez powoda faktów przemawiających za uwzględnieniem powództwa, to pozwany powinien wykazać okoliczności uzasadniające jego oddalenie. Same twierdzenia strony pozwanej nie mogły być uznane za dowody.

Podsumowując dotychczasową część rozważań, Sąd uznał, że pozwany zawarł z powodem umowę najmu i od grudnia 2016 r. do lipca 2017 r. używał udostępnionej mu spycharki, a więc powinien zapłacić powodowi umówiony czynsz. Stąd powództwo okazało się zasadne w całości. Dlatego też Sąd na mocy art. 659 § 1 k.c. zasądził od pozwanego (...) spółki z o.o. w T. na rzecz powoda J. K. (1) kwotę 64.913,25 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwot: 6.826,50 zł od dnia 15 lutego 2017 r. do dnia zapłaty, 6.826,50 zł od dnia 28 marca 2017 r. do dnia zapłaty, 15.375 zł od dnia 27 kwietnia 2017 r. do dnia zapłaty, 9.993,75 zł od dnia 6 czerwca 2017 r. do dnia zapłaty, 10.824 zł od dnia 12 lipca 2017 r. do dnia zapłaty i 15.067,50 zł od dnia 10 sierpnia 2017 r. do dnia zapłaty.

O odsetkach orzeczono zgodnie z w oparciu o art. 481 § 1 k.c., zgodnie z którym, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. W niniejszej sprawie powód żądał zasądzenia odsetek od dni następujących po terminach płatności wskazanych w fakturach. Pozwany nie kwestionował powyższych terminów. Uznając roszczenie powoda za zasadne, Sąd orzekł o odsetkach zgodnie z żądaniem pozwu.

Odnosnie kosztów orzeczono zgodnie z art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. Strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. W niniejszej sprawie stroną przegrywającą sprawę w całości był pozwany i to on powinien zwrócić powodowi poniesione koszty procesu. Do niezbędnych kosztów postępowania w niniejszej sprawie w kwocie 8.663 zł należy zaliczyć opłatę sądową od pozwu w kwocie 3.246 zł, a także koszty zastępstwa procesowego powoda w kwocie 5.400 zł oraz opłatę skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować w kontrolce uzasadnień;
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pozwanemu;
3. akta przedłożyć z apelacją lub za 20 dni.

T. dn. 18.08.2020r.

Sędzia Ryszard Kołodziejski